

15 maart 1961

U 3196/61 - C 46 - P1/PS9.

FH 10022/17

GEHEIM

Land: Groot-Brittannië.

Onderwerp: Oppositie tegen premier MACMILLAN.

Referenties:

Datum van waarneming: Maart 1961.

Bron: Betrouwbaar.

Informatie: Van Britse politieke zijde.

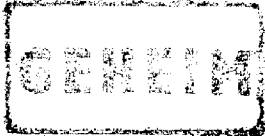
Opmerkingen:

Verzonden aan: de Minister van Buitenlandse Zaken.

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. J.E. de QUAY
Minister-President

Plein 1813 no. 4

'S-GRAVENHAGE.

Groot-Brittannië

OPPOSITIE TEGEN PREMIER MACMILLAN

De positie van premier MACMILLAN in het Lagerhuis is danig verzwakt. Voor het eerst sedert de Suezkwestie heeft zich in het Lagerhuis een gevaarlijk grote actiegroep gevormd, weliswaar van diverse pluimage, maar voor een groot deel bestaande uit leden van de "imperialistische" rechtervleugel, die niet alleen gekant zijn tegen MACMILLANs beleid in Afrika, maar die het ook moeilijk beginnen te vinden MACMILLANs arrogantie te slikken en zich te verzoenen met de onverschilligheid tegenover de door hem geleide fractie.

In het Lagerhuis is men geneigd het gedrag van ex-ministers als een barometer te beschouwen. De meeste ministers die hun zetel verliezen, plegen zich lange tijd kalm te houden. Want als een premier sterk genoeg is om te ontlaan of ontslag te aanvaarden, is hij ook sterk genoeg om zich niets aan te trekken van de reacties der betrokkenen, die dan ook meestal er het zwijgen toe doen. Maar zodra de slachtoffers, teruggekeerd naar de gewone ledenbanken, zich beginnen te roeren, is duidelijk, dat zij een verzwakking hebben geconstateerd van de positie van de leider. Er was reeds eerder bekend, dat Lord SALISBURY na vier jaar gezwegen te hebben zich begon te roeren, en dat hij de geestelijke vader van de opstandelingen in het Lagerhuis is. Maar nu heeft hij een hevige aanval tegen Minister MACLEOD gericht; Lord SALISBURY weet maar al te goed, dat MACLEOD slechts met instemming van MACMILLAN handelt, en derhalve was de aanval in feite tegen MACMILLAN gericht, die in 1957 zonder enige weerzin Lord SALISBURY uit het kabinet liet treden. Men is van mening, dat SALISBURY de

lont in het kruit heeft geetoken in de hoop zijn aanhang in het Lagerhuis te bewegen tot de aanval over te gaan. De "harde" kern van deze aanhang omvat ongeveer veertig conservatieve Lagerhuisleden, die evenwel een ietwat aarzelende steun krijgen van een ander veertigtal.

De naaste medewerker van SALISBURY in het Lagerhuis is ex-minister TURTON. Ex-minister Aubrey JONES heeft hevige aanvallen op de regering gelanceerd en ook een aantal andere ex-ministers uit de ministeriële junioren doen herhaaldelijk aanvallen op de regering en op MACMILLAN zelf. Men is echter van mening, dat MACMILLAN geen gevaar loopt. Zijn aanzien in het land is weliswaar geslonken, doch nog lang niet verdwenen. Maar in het Lagerhuis is zijn prestige gedaald, een feit, waarvan ook de oppositie zich bewust is, zoals uit haar agressiviteit blijkt.

Maart 1961.